

anerkender altsaa, at Udvalget i sin Hæshed er kommet til det samme Resultat og har tiltraadt Forslaget. Det gør mig ondt, at man ikke har villet yde Organist Altrupps Enke en saa stor Understøttelse, som jeg havde foreslaaet. Det er nu kun lidt mere, end han sandsynligvis vilde have faaet, hvis man blot havde taget Hensyn til hans Stilling som Lærer ved Blindeninstituttet, medens der derimod kun er taget meget lidt Hensyn til, at han tillige er en fortjent Orgelkomponist, som roses meget stærkt af vore første Musikere, og af hvilken Grund der derfor forekom mig at være nogenlunde tilsvarende Anledning til at forhøje Beløbet som den, der for flere af de andre her optagnes vedkommende er til Stede. Smidder-tid ere naturligvis 200 Kr. ikke uden Betydning for en Enke, der staar uden al Støtte; jeg kan altsaa ikke sige noget videre dertil. — Hvad angaar Forslaget om Forhøjelse af Lønningerne til to Biskopper — nemlig den lolland-falsterke og den aalborgske Biskop, som jo ikke er blevet tiltraadt af Udvalgets Flertal, da er det jo af særligt Hensyn til den foreliggende Præstelønningslov, at det er blevet nægtet. Men dertil er at bemærke, at for det første vil man, selv om der arbejdes med den bedste Vilje, haade fra det nedsatte Udvalgs og fra Ministeriets Side — thi jeg har for dette hele Forslags Vedkommende vedkendt mig, at jeg vil gaa ind paa at optage Arbejdet igen — kan der dog ikke være Tale om, at dette Lovforslag skulde kunne komme til endelig Afslutning i denne Rigsdagssamling. Men dernæst forholder det sig ogsaa saaledes, at det, der er foreslaaet her for disse to, i Forhold til de andre Biskopper, lavt lønede Biskopper, ikke overstiger, hvad der er foreslaaet i det private Præstelønningslovsforslag, som foreligger, idet der nemlig der for andre Biskopper med Sjællands Biskop er opstillet 6,000 Kr. med Stigning hvert 5te Aar af 800 Kr. og saaledes videre indtil 8,000 Kr. Nu er den nuværende Løn for disse Mænd anslaaet til 6,300 Kr., og det, som er foreslaaet som Tillæg dertil, er kun 500 Kr., altsaa hvad man vilde kunde betragte som Alderstillaag, og som 1,000 Kr. i Lighed med, hvad der er fastsat for Aarhus Biskop, et Beløb, som nærmest er tænkt at skulle dække Repræsentationsudgifterne. Det er netop saadanne Repræsentationsudgifter, som ere foreslaaede for alle Biskopper i det foreliggende Præstelønningslovsforslag, og som man derfor vil finde i og for sig rimeligt og velbegrundet i Henhold til de Forklaringer, der ere givne i mit Forslag, om, hvorledes disse Biskopper saa vel som andre ikke

blot have den egentlige Repræsentation i mange Henseender og maa faa mange Udgifter af den Grund, men ogsaa paa mange Maader maa stille sig i Spidsen, ikke blot deltage, men stille sig i Spidsen for Ydelse og Indsamlinger til kirkelige, kristelige, sociale og humane Formaal, hvorfor de slet ikke kunne undbringe sig; saa det forekommer mig, at det ikke, selv med Hensyn til det foreliggende Præstelønningslovsforslag vilde have været urimeligt at bevilge dette, ja, selv om det kun skulde være de 1,000 Kr. til Repræsentationsudgifter. — Jeg maa maasse paa dette Sted indskyde en Bemærkning om Bevillingen til den dansk-amerikanske Mission. Jeg har givet Oplysninger om, hvorledes det virkelig forholder sig, men den maa altsaa være kommen noget senere. Jeg har nemlig fra Provst Heiberg faaet en Meddelelse, som er tilsendt Udvalget, og som gaar ud paa, at disse Penge anvendes til den danske Præstefole derovre og til at understøtte de fattige Elever. — Med Hensyn til de to Forslag om reviderende Kapellaner dels ved Bjørnsholm og Malle Menigheder, dels ved Sallinge og Høver Menigheder, forholder Sagen sig saaledes, som det for Resten rigtigt er blevet bemærket af den ærede Ordfører, at Lønningsloven for Seminarierne giver Ministeriet Valget imellem enten at besætte Seminarieførstanderpladserne for sig og Sognepræsteembederne for sig eller at lade dem sammen, dog saaledes, at i saa Tilfælde Præstefaldets Indtægter afgaa af Seminarieførstanderlønningen, som da betales af Statskassen, og i saa Tilfælde vil der kunne paalægges vedkommende at holde Kapellan og gives ham et Tilskud af 1,600 Kroner. Der er altsaa forudsat en personel Kapellan. Det er klart, at for Statskassen er naturligvis det Alternativ det heldigste at beholde Foreningen, thi derved spares der ikke lidt for Statskassen. For Seminarierne er der forskellige Meninger om, hvad der er det heldigste, om man skal holde dem forenede eller have dem adskilte, og det kan vel være, at det beror ogsaa paa forskellige Forhold, paa Personlighederne, og derfor er det, forekommer det mig, en ret naturlig Løsning, naar jeg i væsentlig Grad har ladet det komme an paa, hvad de paagældende Seminarieførstandere maatte ønske. Men for Menighederne er det ganske klart, at det vilde være det bedste, om man adskilte Stillingerne saaledes, at hver fik sin Sognepræst for sig. I ethvert Tilfælde er den personelle Kapellan, som der nu kan gives Paalæg om, ganske vist for Menighederne et ikke ganske heldigt Surrogat,